

శ్రీ శేషదేవులు తెలియచేసిన సత్యసూత్రములు - 1

1. అభిమానద్వయపొలను సత్యమార్గములోకి మార్పుకోవాలి

మనిషి పాపము చేయకాలోయినా గానీ అభిమాన ద్విషఫ్టముల ద్వారా కూడా పాపఫలముతో స్ఫున్ఫైన దుష్పలమునే అనుభవించవలసి వస్తుంది. కావునే ప్రతి మనిషి అభిమానమును భారతంతుని యొడల, సత్యవుషుల యొడల మరలించడకోవాలి. దానివలన సత్యవుషుల అత్య మనకంటే పైన అత్యున్నత స్త్రితిలో ఉంటుంది కనుక నీరు పల్లమెరిగి సట్టుగ వారిలోని మంచి సంస్కారములే మనలోనికి వస్తాయి. అయిస్యాంతము ఇనుమును లాక్ష్మయుషులుగా మనలోని చెడ్డ సంస్కారములను ఆ సత్యవుషులు స్వీకరించి తమ అత్య శక్తితో వాటిని దగ్గర చేసేస్తారు. కావున ప్రతి వ్యక్తి అభిమానముల విషయంలో చాలా అప్రమత్తముగా ఉండాలి. లోకములోని నాయకులను, కళాకారులను, త్రీడాకారులను అభిమానించువారు కూడా తద్వారా ఎంతో కొంత స్థాయిలో నష్టమునే పొందెదరు. అందుచేత లోక అభిమానములను ఎంటర్టైన్స్ మార్కెట్ అని ఎంచి, కొడ్డి స్థాయికి పరిమితం చేసుకోవాలి. అలాగే కుటుంబ బంధువుల విషయములో కూడా వాటిని బాధ్యతగానే ఎంచి కూలికి బరువు మోసేవాని వలె బంధువుల యొడల కూడా అభిమానములను అదుపులో పెట్టుకుని భగవంతునిపైకి అభిమానమును మరలించుకోసుటయే శాంతికరమైన మార్పులుయున్నది.

2. లోకము సత్యమును వ్యతిరేకిస్తుంది

ఖాహ్యమునకు, సత్యమునకు పొత్తు కుదరదు. నీతి, ధర్మమైనా గానీ సత్యము ఎదురుపడినప్పుడు వ్యతిరేకతనే కనబరుస్తాయి. అభ్రపమును, మోషేను ఘూజిస్తూ, ధర్మశాస్త్రాన్ని పాచిస్తూ, యూదుమత గురువులైయుంది కూడా సత్యము శ్రీ యేసుప్రభువ రూపములో ఎదురైనపుడు వారు అయినను వ్యతిరేకించి శిలువ వేసినారుకాడా. శ్రీరాముణ్ణి అప్పటి ప్రజలు అడవులకు పంపేసినారు. శ్రీ మహావుద్దను మక్కానుండి మదీనాకు తరిమేసినారు. శ్రీ సాయిబాబాను ఆనాటి జనులు మాంత్రికునిగా, ధనాపేట్ పరునిగా దూషిస్తూ, ద్వేషించినారు. ఏ కాలములో ప్రజలైనా గానీ సత్యము ఎదురైనపుడు వ్యతిరేకించుటయే జరుగుతుంది. సత్యము చేసే సేవను ఎవరూ గుర్తించలేదు. మనము కూడా సత్యమును వ్యతిరేకిస్తూనే ఉన్నామని, వ్యతిరేకిస్తామని గ్రహించుకుంటూ అప్రమత్తముగా ఉండాలి.

3. బహిగ్రత చెడు కంటే అంతర్గత చెడుయే అధిక నష్టిము

శ్రీ శేషుబాబు గారికి చిన్నతనంలో డబ్బుని చూస్తే మనస్సు అశాంతికి లోపిపోయేది. నిజాయాతీతి పరులైన వాళ్ళ నాన్నగ్రావైన శ్రీ బైరవస్వామి గారు, అలాగే స్వాల్ఫార్మ లెక్కలు చెప్పే మాఘారు “డబ్బు పాపిష్టిది” అనేవారు. అది మనిషిలో చెడు అలోచనలను, చెడు కృతలను ప్రోత్సహిస్తుంది అనేవారు. ఆ మాటలు ఆయన మనస్సులో బాగా నాటుకుపాయాయి.

ఎవరైనా బహిగ్రతంగముగా భసుమును లెక్కపెట్టుకొనుట చూచినా గానీ ఆయనకు అశాంత దుష్టేసేటి. జీవిత కనీసు అవసరములకు మంచి భసుమును లడ్డులిగు, వ్యద్దముగు ఖర్చుచేయుట, జింక్కా చాచుల్చుమునకు లోపించేటియు అధిక రుచుల కొరకు దులకెత్తుట కూడా త్రాపుడు, జాదము హంటి వ్యసనములేసని, వాటి దులను కూడా మనుషులు నష్టమునే వొందుతారని అయిన చెప్పేవారు.

అలాగే ఏవ్వరిలోనైనా, ఎక్కడైనా చెడు కనిపిస్తే దానిని సహించలేకపోయేవారు, వారిని తీవ్రంగా విమర్శించేవారు. చెడును చూస్తే ఆయన ముఖం కోపంతో ఎర్గా కండిపోయేది. చెడును చూడడంలో ఆయన బ్యాట్ చాలా నిశితంగా పరిశీలించేది. పైకి చెడుగా కనిపించేవారిలోనీ చెడును అంటే అల్లరి చేష్టలు, వ్యసనాలు కలిగిన వారిని అంతగా పట్టించుకునేవారు కాదు. ఎందుచేతనంబే వాళ్ళ చెడు గురించి లోకానికి తెలిసిపోయేది కనుక వాళ్ళు చెడువారు అనే పేరు లోకం ద్వారా వాళ్ళకు వచ్చేసేది. అయితే పైకి మంచిగా కనిపించి, అందరిచేత మంచి అనిపించుకుంటూ, మనస్సులో మానసిక వ్యధిచారాలు, అసూయ, ద్వేషం, అపంకరం, స్వార్థం, అందంపిచ్చి, కటుంబపిచ్చి, బంధుపిచ్చి, కులపిచ్చి, భావ్య విషయాసక్తి మొదలైనవి కలిగియుండే వారిలోని ఈ అంతర్గత చెడును బాగా వ్యతిరేకించేవారు. పైకి మంచివారిగా లోకంచే బ్యాట్ మంతులుగా గుర్తింపబడుచూ, వారి మనస్సులో ఉండే చెడును పైకి కనిపించవేయక చెడును రపస్యంగా ఉంచుకునే వారే లోకానికి అధిక నష్టం కలిగిస్తారని చెప్పేవారు. ఎందుకంటే లోకం వారిని మంచి వారని నమ్ముతుంది. కనుక వారిలోని చెడువలన వారే లోకాన్ని అధికముగా మౌనం చేసేవారు. అంతేకాకుండా వారు వారి మనస్సుకు, అత్యకు కూడా తీవ్ర నష్టిము

కలిగించుకుంటున్నానీ చెప్పేవారు.

4. దేవుడు ఉన్నాడనుకుంటేనే సమాజం బాగుంటుంది

కాలేజీలో ఒకసారి ఒకమాష్టారు దేవుడు ఉన్నాడా ? లేదా ? అని అడిగినారు. దానికి చాలామంది విద్యార్థులు 'ఉన్నాడు' అన్నారు. దానికి ఆయన నేను 'లేదు' అంటాను, ఉంటే మీరు చూపించండి అన్నారు. దానికి ఎవ్వరూ మాట్లాడలేదు. అప్పుడు శ్రీ శేషబాబు గారు లేచి, "సార్ దేవుడు ఉన్నాడో లేదో నాకూ తెలియదు. అయితే మనిషి దేవుడు ఉన్నాడు అని, ఆయన మనం తప్పులు చేస్తే శిక్షిస్తాడు, మంచి చేస్తే మేలు చేస్తాడు అని భావించడం వలన మనిషి పాపాలు చేయడానికి భయపడతాడు. దానివలన సమాజంలో అరాచకం ప్రభలదు. అయితే మనిషి దేవుడు లేదు అనుకుంటే, మనం తప్పుచేసినా పట్టించుకునేవాడు లేడని అరాచకాలు, ఆక్రమాలు చేసేస్తాడు. దానివలన సమాజం అల్లకల్లోలం అవుతుంది. కాబట్టి మనం చూసినా చూడకపోయినా ఆయన ఉన్నాడనుకోవడంలోనే పాపభీతితో సమాజం బాగుంటుది" అన్నారు. దానికి మాష్టారు కరెష్టగా చెప్పాపు నీ అభిప్రాయంతో నేనూ ఏకీభవిస్తున్నాను అని అన్నారు.

5. ఆస్తికులు-నాస్తికులు

ఒక సందర్భంలో "ఆస్తికులు - నాస్తికులు" గురించి సంభాషణ వచ్చినప్పుడు దానికి శ్రీ శేషబాబు గారు ఇలా చేపేపారు. "దేవుడు లేదు అంటా, మానవత్వం లేకుండా, పేదప్రజలపై అభిమానం, ప్రేమ లేనివారే నిజమైన నాస్తికులు. అలాగే దేవుడు ఉన్నాడంటా దేవుని పూజిస్తూ కూడా మానవత్వం లేకుండా పేదప్రజలను దోచుకునేవారు, ఆక్రమ సంపాదన చేస్తూ తమ భార్యాభిద్ధులు, కుటుంబ స్వార్థం గురించి పాటుబడుచూ మతపిచ్చి, కులపిచ్చి కలిగినవారు కూడా నాస్తికులే అనేవారు. ఇక నిజమైన ఆస్తికులు ఎవరంటే, దేవుడు ఉన్నాడని మతరహితముగా దేవుని పూజిస్తూ పేదప్రజలను అభిమానిస్తూ, దానధర్మాలు చేస్తూ నిజాయితీగా సంపాదించేవారే నిజమైన ఆస్తికులు. వాళ్ళ తర్వాత దేవుడు లేడన్నా కూడా మానవత్వాన్ని కలిగియుండి, మతరహితముగా, కుల రహితముగా పేద ప్రజలను అభిమానించి, వారికి సేవచేసి వారి కొరకే పోరాదే కమ్మునిప్పులు కూడా ఆస్తికులే" అనేవారు.

continue...

6. నిష్టార్ సేవ

శ్రీ శేషబాబుగారు సినిమాలు చూచేవారు. అయినకు యువతి యువకుల మధ్యన ఉండేదే నిజమైనప్రేమ అని బ్రహ్మమస్తు అట్టి ప్రేమ విఫలం అయితే త్రాగుడికి అలవాటు పడి జీవితం నాశనం చేసుకునే సినిమాలు, ప్రియురాలిని దేవతగా ఆరాధించి వారికి మందిరాలు కళ్లీంచే సినిమాల్లాంచివి నచ్చేవికావు. యువతియువకుల మధ్య ఉండేది ఆకథ్ఱ, కామమే తప్ప అది నిష్టార్ ప్రేమకు చాలా దూరంగా ఉండనేవారు. తల్లిదండ్రులను, అస్వదమ్యులను, అక్కమెల్లెళ్ళు, పెద్దలు మొదలగు వారిని అందరిని విడనాడి, అన్యోన్యంగా ప్రేమతో పెద్ద చేసిన వారి ప్రేమను విడనాడి ప్రియురాలి కోసమో, భార్యాబిద్దుల కోసమో వారిని పదలివేయదం తమ స్వర్ణరం తాము చూసుకోవడం అయినకు నచ్చేది కాదు. కుటుంబ బంధూలలో ఉండే ప్రేమలలో భార్యాభర్తలకు, ప్రియులకు మధ్య ఉండే ప్రేమయే అల్పమైనదిగా అయిన భావించేవారు. కుటుంబ బంధూలకన్నా ఊరి మంచి కోసం నిష్టార్ గా పాటుబడేవారు, అన్యాయాన్ని ఎదిరించి న్యాయం కోసం పోరాడే వారు గొప్పవారు. వీరికన్నా రాష్ట్రం కోసం, వీరి కన్నా దేశం కోసం, వీరి కన్నా ప్రపంచ ప్రజల కోసం నిష్టార్ గా సేవ చేసేవారి సేవ గొప్పది వారిదే నిజమైన ప్రేమ. వారి యొక్క ప్రేమ పరిధి విశాలంగా ఉంటుంది అని చెప్పేవారు. అయితే అట్టి సేవలో కులాభిమానం గానీ, మతాభిమానం గానీ, ప్రాంతియాభిమానం గానీ కలవకుండా చూసుకోవాలి. అటువంటి బాహ్య అభిమానాలు కలిసే అట్టి ప్రేమ, సేవలు కలుషితం అయిపోయి ఘుర్చులకు దారితీస్తాయి అని చెప్పేవారు.

7. చెద్దైనా అవసరమైనంత మేరకే దేవించాలి

దేవమును గూర్చి శ్రీ గురుదేవులు ఇలా చెప్పియున్నారు, “ప్రతి వ్యక్తిలోను, ప్రతి పరిస్థితిలోను మంచి—చెడు రెండూ ఉంటాయి. ప్రపంచములో అనేక రకాలైన పెద్ద పెద్ద చెడులు ఉన్నవి. వాటినస్తించినీ ద్వేషించున్న కూర్చుంలే మన జీవితమంతా దానితే సరిపోతుంది. మనలోని చెడును, మన బంధూలలోని చెడును, మనకు సంబంధించిన వారిలోని చెడునే విమర్శించుకోవాలి. మిగతా చెడులను మనము పట్టించుకోసావసరము లేదు. అలాగే ఏదైనా చెడును మనము అభిమానిస్తుంటే ఆ అభిమానము మనలోనుండి పోయేదాకా ఆ చెడును మనము విమర్శించాలి, ద్వేషించాలి. ఆ అభిమానము మనలోనుండి పోయానాక ఇంక ఆ చెడును ద్వేషించరాదు. నా శిష్యులలో ఎవ్వరిలోషైనా చెడుకై అభిమానము ప్రవేశించిందంటే నేను ఆ చెడును తీప్రముగా విమర్శిస్తాను, ద్వేషిస్తాను. వారి నుంచి ఆ చెడు అభిమానము తొలగే వరకు విమర్శిస్తాను. అది తొలగిపోయానాక ఇంక ఆ చెడును విమర్శించను, ద్వేషించను. నిజానికి నాలో ఏ విధమైన చెడుపైన అభిమానము లేదు. అత్యావిమర్శతో నాలోని చెడునంతదీని నేనెప్పుడో దహింపచేసినాను. కావున నేను ఎవ్వరిలోని చెడును విమర్శింపవలసిన, ద్వేషింపవలసిన అవసరము నాకు లేదు. ద్వేషాన్ని వహించుట నాకు అనవసరభారమే. కానీ మీ కోసమే నేను చెడును విమర్శిస్తాను, ద్వేషిస్తాను. మీరు చేసుకోవలసిన అత్యావిమర్శను మీ తరపున, మీ కొరకు నేను చేసిపెట్టటకే నా విమర్శ నా ద్వేషము అయియున్నావి” అని శ్రీ గురు దేవులు చెప్పియున్నారు.

8. దైవవిగ్రహాలను పుష్టులతో అలంకరించాలి

శస్త్రములను చెప్పాలి అనే భావము మనస్సులో ముద్రపడిపోయియుందేది. డబ్బును చూచుట గానీ, తాకుటగానీ చేయలేకపోయేవారు. డబ్బును చూస్తే పామును చూచినట్లుగా బాధపడేవారు. శ్రీ శేషుబాబుగారికి డబ్బుని బహిరంగంగా అందరికి కనిపించేటట్టు లెక్కించడం గానీ, ఇతరులకు కనిపించే విధంగా జేబులో డబ్బు పెట్టుకోవడం గానీ ఇష్టం ఉండేది కాదు. దానివలన ఇతరులకు చెడు ఆలోచనలు, అశ పుట్టి తప్పుడు పనులు చేయడానికి అవకాశం ఉండనేవారు. అలాగే దేవాలయాలో దైవవిగ్రహాలను బంగారు అభిభూతాలతో, వ్రజాలు మొదలు వాటిలో అలంకరించడం, అలాగే రూపాయి నోట్లతో దండలు వేయడం అయసకు ఇష్టం ఉండేది కాదు. ఎందుకంటే అట్టి దైవవిగ్రహాలను దర్శించుకునే వారిలో అట్టి విగ్రహంపై కాకుండా విగ్రహాన్ని అలంకరించిన విలువైన పన్నువులపై ఆకర్షణ కలిగి, మనస్సుచెడి, చెడుతలంపులు పస్తాయ్యానేవారు. విగ్రహాలను నిరాడంబరంగానే ఉంచడానికి ఇష్టపడే వారు. ఒకవేళ విగ్రహాన్ని అలంకరించాలనుకుంటే పూలరండలతోను, పూలతోను, మంచి వస్త్రాలతోను అలంకరిస్తే మంచిది అనేవారు.

9. విధి కంటే దేవునిప్రేమ బలీయమైనది

శ్రీ శేషుబాబు గారికి తన జీవిత అనుభవాన్ని బట్టి మనిషి తెలిసిగానీ, తెలియకగానీ తప్పు చేసినా వాటిగురించి తెలుసుకుని పశ్చాత్మాపుంతో భగవంతుని దగ్గర ఒప్పుకుంటే, అట్టి పాపఫలం విధిచేత అనుభవించుకుండా భగవానుని అనంతమైన జాలి, ప్రేమ కాపాదతాయి అని అర్థం అయింది. దీని వలన విధిప్రాతే ఎంతో బలీయమైనదని అది ధర్మబద్ధంగా, న్యాయబద్ధంగా పక్షపాత రహితంగా పరిపాలిస్తుందని, అయితే విధికన్నా బలీయమైనది భగవంతుని యొక్క జాలి, ప్రేమ అని అర్థమయింది. భగవంతుని యొక్క అనంతమైన జాలి, ప్రేమ మంచివారిపైనే కాకుండా పొపులు, మహాపొపులమైన కూడా సమానంగానే ఉంటుందని, పొపులు మహాపొపులు తాము చేసిన పాపాలను గురించి పశ్చాత్మాపుంతో వాటిని భగవంతుని దగ్గర ఒప్పుకుని తిరిగి వాటిని చేయకపోతే, వారు కూడా విధియొక్క శిక్ష నుండి తప్పించుకుని భగవంతుని యొక్క జాలి, ప్రేమ వలన శాంతి, సుఖం, అనందం పొందుతారని గ్రహించారు. అయితే పాపకర్మలు చేసి వాటికి పశ్చాత్మాపుడక, ఇంకా అట్టి పాపకర్మలు చేస్తూ ఇతరులను బాధించే వారి పరిష్కారి ఏమిటని శ్రీ శేషుబాబు గారు తన చుట్టూ ఉన్న వ్యక్తులను సమాజంలోని వ్యక్తులను పరిశీలించేవారు. అలాంచిచొరు బాహ్యంగా గొప్పాశితిలో ఉన్నట్టుగా కనిపించినా, వారు అనారోగ్యం, దురదృష్టం, అశాంతిపంటి అనేక కటుంబ సమస్యలతో, భార్యావిధ్యలు సుక్రమ ప్రవర్తన కలిగి ఉండకపోవడం లేదా వారు అనారోగ్యపంతులు, అనుమర్యలు కావడం, వెప్రిబాగులతనం మొదలైనవి కలిగి ఉండి విధిచేత శిక్షించబడడం గమనించేవారు. చాలా మంది పాపం చేసినవారు బాహ్యంగా కూడా దారిద్ర్యం, అనారోగ్యం, అపక్షిర్మ, దురదృష్టం మొదలగు వాటిని అనుభవిస్తూ అశాంతితో, దుఃఖంతో జీవించడము గమనించేవారు.

అప్పుడు శ్రీ శేషుబాబుగారు పాపాలు చేసి వాటిని తెలుసుకొనక పశ్చాత్తాపం లేక పాపాలు ఇంకా కొనసాగిన్నా ఉండేవారి విషయంలో విధి వారిని ధర్మబద్ధంగా, న్యాయబద్ధంగా శిక్షిస్తుంది అనే సత్యము కూడా నిజమేనని, అంటే భగవంతుడు దుష్టులను శిక్షించడం, మంచివారిని రథ్యించడం దానితో ఈ మానవ సమాజాన్ని న్యాయబద్ధంగా, ధర్మబద్ధంగా ఏ ప్రకాశంతో లేకుండా వారు చేసుకున్న పాప-పుణ్య కర్మాలను బట్టి పరిపాలించే ఒక శక్తి ఉన్నదని, దానినే భగవంతుడు అన్నారని, అయిన శిక్ష కూడా జాలి, ప్రేమలతో కూడి ఉంటుందని తెలుసుకున్నారు. ఇలా ప్రథమవు చరిత్రను బట్టి మనుజులు తెలిసిగానీ, తెలియక గానీ తప్పులు చేసినను వాటిని తెలుసుకుని పశ్చాత్తాపంతో భగవంతుని వద్ద ఒప్పుకుంటే వాటిని తుస అనంతమైన జాలి, ప్రేమలతో క్షమించి, వారిని విధియుక్త శిక్ష నుండి తప్పించే శక్తి భగవానుని జాలికి, ప్రేమకి ఉండని, ఇట్టి భగవానుని యొక్క అనంతమైన జాలి, ప్రేమలతో నిరాకారంగా ఈ మానవ సమాజాన్ని, ఈ సృష్టిని పరిపాలించే ఒక శక్తి ఉన్నదని తెలుసుకుని చాలా ఆనందించారు.

10. సృష్టిలో బాధ స్వల్పమైనదే

ఈ సృష్టి ఎందుకు ? అందరూ బాధపడుచున్నారు కదా ! ఈ సృష్టిని ఇంతకంటే బాగుం బాధలు లేని సృష్టిగా సృష్టించవచ్చును కదా ! అని కొందరు భావిస్తుంటారు.

ఈ సృష్టి లేకుంటే కథలేదు. సృష్టిలో దేహమును ధరించియున్న ఆత్మలు, దేహమును వదిలిన (స్వాల శరీరము కలిగిన) ఆత్మలు మాత్రమే బాధను కలిగియున్నవి. మిగిలిన ఆత్మలకు బాధలేదు. (ముక్తిపొంది) నాలో కలిసిపోయిన ఆత్మలకు నేను మరింత చేరువగా ఉంటున్నాను. బాధను కలిగియున్న ఆత్మలను నేను అమితముగా ప్రేమించుచున్నాను. వాటిని బాధ నుండి విముక్తము చేయుటకు ప్రేమతో ప్రయత్నము చేయుచున్నాను.

బాధ నుండి విముక్తి పొందిన ఆత్మలు సృష్టి ఉండాలనే అనుకుంటాయి. బాధపడుచున్న ఆత్మలు (ఈ సృష్టి ఎందుకు ? అంటూ) సృష్టిని వ్యతిరేకించుచున్నవి. ఈ బాధ ఒకవైపు నుండి చూస్తే స్వల్పమే అనిపిస్తున్నది. మరొక వైపు నుండి చూస్తే అధికముగా అనిపిస్తున్నది. నిజమునకు బాధ స్వల్పమే. సృష్టిలో (అన్ని లోకములలో) ఉన్న ఆత్మలతో పొల్చితే, బాధను అనుభవించుచున్న ఆత్మలు కూడా స్వల్పమే. బాధ నుండి విముక్తి పొందిన ఆత్మలు మరల దేహమును ధరింపగలవా? బాధను అనుభవింపగలవా? (ముక్తి పొందిన పిదప బాధ అనే అనుభూతిని పొందలేవని అర్థము)

continue..

11. అద్భుతములు కొంటే ఆత్మాభివృద్ధి విలువైనది

అద్భుతములు ఆత్మస్థితిని మార్చాయి. అద్భుతములు ఆశించువారు ఆత్మస్థితిలో మార్పును మరచిపోవుచున్నారు. అద్భుతములు చేయు అనేక ఆత్మలు (నిరాకార శక్తులు) ఆత్మస్థితిని మార్చి పొందుటకు నన్ను ఆశించుచున్నవి. నన్ను, నా రూపమును పూజించుచున్న వారి యందు నిరాకారశక్తులు అద్భుతములు చేయుచున్నవి.

అద్భుతములు చేయు మార్గము విశాలమైనది. అందుపోవువారు ఎందరో. ఆత్మస్థితిని మార్చి చేయు మార్గము ఇరుకైనది. అందు పోవారు కొందరే. ఆత్మస్థితిలో మార్చి కలిగించునది నమ్మకము.

12. విశ్రాంతిప్రదాత శ్రీశేషుదేవులు

సర్వకాల సర్వాప్స్థలయందును నేను భగవంతుడననే భావముతో నా నామమును స్వరించుకోండి (నన్ను స్వరించినచో) నేను మీవద్ద ఉంటాను (నేను ఉన్నచోట) మీకు విశ్రాంతి కలుగుతుంది.
